

preek 12 zondag 2015

Vandaag 20 juni, is er weer zo een internationale dag... er bestaan er veel.. deze keer heet hij wereld vluchtelingen dag En dat zijn er niet weinig.

Door het geweld in Syrië en Irak schat men daar het aantal op bijna 2,8 miljoen, wereldwijd zouden er bijna 60 miljoen zijn waaronder veel minderjarigen .

Bij ons is het de laatste weken vaak in het nieuws gekomen door de vele bootvluchtelingen in de Middellandse zee.

Men heeft 20 juni niet gekozen omdat we in de kerk vandaag het verhaal horen van leerlingen die in een storm terecht gekomen zijn, maar het valt toevallig samen.

Voor de leerlingen liep het goed af.

Ik wil toch enkele zinnen uit het verhaal gebruiken om onze aandacht voor de bootvluchtelingen te vragen..

‘Ondertussen lag Jezus op de achterplecht op een kussen rustig te slapen...’ (Marcus 4, 38)

een heel moeilijke zin.

Als je het aan kinderen vertelt kunnen ze zelfs niet geloven dat hij in stormweer kon slapen.

Wij zullen zeker niet slapen als er storm in ons eigen leven opduikt...En dat gebeurt jammer genoeg bij voorbeeld als een dokter ons een vreselijke diagnose meedeelt : kanker! Patiënt en vaak nog meer de dichtbije familie kan er niet van slapen.

Of er is blijvende ruzie in ene gezin, kinderen voelen het; ze zijn bang dat de relatie zal stoppen... Papa en mama maken zoveel ruzie en wij mogen geen ruzie maken.

Maar als het buiten onze eigen leefwereld is het toch wat anders. Wij laten er onze slaap niet van. Ik zou **niet** zeggen dat we onverschillig zijn maar voor mensen die het meemaken komt het soms toch zo over. En we gebruiken soms rationele argumenten. ja he aantal echtscheidingen neemt steeds maar toe. Is het niet beter dat ze uit elkaar gaan dan die blijvende ruzie. Een ook het aantal kankergevallen neemt toe. In het beste geval steunen we actie kom op tegen kanker.

Ik denk dat ik mag zeggen we moeten toegeven dat de meesten van ons niet wakker liggen van probleem van die bootvluchtelingen...

ze moeten maar niet vertrekken..

ik durf toch zeggen velen van hen kunnen niet anders

In denk dat velen in Syrië niet anders kunnen dan vluchten voor bombardementen, inderdaad ook met chemische wapens . Ook zij hebben nu meer dan vroeger toegang tot moderne media zodat ze ons Europeanen zien leven.

Zij zien bij ons misschien het Waterloo gevecht opnieuw spelen, maar het maar een spel, een spektakel maar geen barbaarse burgeroorlog. Er worden misschien onthoofdingen in scene gezet maar het zijn geen echte.. Na het spel komt er applaus en gaan de acteurs een glas drinken..

gelukkig kennen wij in Europa geen oorlogen, de tijd van gasaanvallen is bij ons voor herdenking van de grote oorlog. honderd jaar geleden. Bij hen dit jaar nog.

Maar ze zien toch vooral veel luxe; grote luxe cruise schepen.

Misschien denken zij dat continent steunt op het christendom , zij zullen ons wel een nieuwe kans geven. Wij zij misschien zwart of bruin maar we zijn **mensen**. Ook wij houden van onze kinderen. wij willen dat ze kunnen studeren

en toch ....

Ik hoorde de betreurde “profetische theologe” Dorothee Sölle een heel aantal jaren geleden in Gent vertellen dat het in Duitsland tegenwoordig een soort ‘mode’ is geworden om met kinderen op schoolreis te gaan naar één van de concentratiekampen uit de tweede wereldoorlog. En dan vragen de kinderen op het einde haast altijd aan de gids: ‘Meneer, is dat écht gebeurd?’ ‘Ja, kinderen, dat is écht gebeurd!’ ‘En wisten de mensen in Duitsland daar dan niets van?’ ‘Toch wel, kinderen, zij wisten daar iets van...’ En dan de kinderen weer: ‘En waarom hebben zij daar dan niets aan gedaan..?’

En ik stel me voor dat het binnen een paar tientallen jaren “mode” zal worden om schoolreizen te organiseren naar het eiland Lampedusa, en naar een aantal andere idyllische plaatsen aan de kusten van Griekenland en Italië, waar indertijd al die bootvluchtelingen zijn aangespoeld... En dan zullen de kinderen vragen aan de gids die hen rondleidt: ‘Is dat écht gebeurd, mijnheer, mevrouw..?’ En...zovoort... (perpetuum mobile..?)

Wat kunnen wij doen :

In het bijbel verhaal staat dat ze Jezus wakker schreeuwen.

Ze zeggen dus niet ‘Gij houdt van hen allemaal en zult het dus wel oplossen voor hen (en meteen voor ons)’. Nee, ze bidden en ze smeken, en ze treffen de Man van Nazareth daarbij in zijn teerste plek: ‘Gij houdt toch van Uw mensen?’ En ‘Uw Naam is toch: Ik-zal-er-zijn..?’

Lieve mensen misschien moeten wij ook soms luider schreeuwen. En vragen dat politici wakker worden..

Er is al iets gebeurd : zelf een Belgisch fregat schip heeft mensen gered.

Maar kan er niets dan hen niet laten verdrinken in zee maar hen dan voorlopig in Italië doen blijven. Want wij moeten onszelf beschermen

Ik begrijp het maar kan het toch niet dat elk land er ene aantal opvangt. het is ook geen nul operatie, zij zullen ook moeten eten en dus geld uitgeven en commerce helpen draaien

We mogen onze grenzen niet sluiten voor wie in nood is. We moeten zorgen voor meer legale wegen voor immigratie zodat mensen niet verplicht worden op illegale levensgevaarlijke manieren naar hier te komen. Zolang ze niet op een menswaardige manier in hun land van herkomst kunnen leven, moeten we hen hier respectvol opvangen, zorgen voor huisvesting, gezondheidszorg en onderwijs, hen laten werken zodat ze voor zichzelf kunnen zorgen en een bijdrage leveren aan de samenleving. De staatlozen, niet-repatrieerbaren en degenen voor wie om welke reden dan ook in de toekomst terugkeer naar hun land van herkomst geen optie is, moeten hier kunnen blijven.

En we schudden tegelijkertijd elkaar en onszelf steeds weer wakker, en zorgen er voor dat we wakker blijven. Waken en bidden, en blijven opstaan, blijvend opstandig zijn... Oprecht en uit op recht. En ondanks alles blijven we zeggen, bidden en zingen: ‘Van U is de toekomst, kome wat komt!’ Het zij zo. Amen.

John Dekimpe 20 juni 2015